

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 19 września 2019 r.

w sprawie maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków i dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych

Na podstawie art. 85 ust. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych;
- 3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, lub zmiany warunków technicznych i technologicznych przy dokonywaniu tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.

§ 2. 1. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków:

- 1) alkoholu etylowego nieskażonego o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej, alkoholu etylowego i pozostałych wyrobów alkoholowych, o dowolnej mocy, skażonych, objętych pozycją CN 2207, zwanych dalej „alkoholem etylowym”;
- 2) alkoholu etylowego nieskażonego o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódek, likierów i pozostałych napojów spirytusowych, objętych pozycją CN 2208, zwanych dalej „napojami spirytusowymi”, oraz ich półproduktów

– w wysokości określonej w załączniku do rozporządzenia.

2. Ubytki alkoholu etylowego wyraża się w jednostkach objętości alkoholu etylowego „100% vol.”, a w przypadku alkoholu etylowego skażonego, w jednostkach masy.

§ 3. 1. Ubytki piwa objętego pozycją CN 2203 00 powstające w czasie:

- 1) przyjęcia do magazynu, magazynowania oraz wydania z magazynu piwa w butelkach lub puszkach – rozlicza się za okresy kwartalne;
- 2) przemieszczania – rozlicza się odrębnie dla każdej przesyłki piwa.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1123, 1495, 1501, 1520 i 1556.

2. W przypadku gdy podczas przyjęcia do magazynu przesyłki piwa nie można ustalić jego ilości w naczyniu służącym do transportu, w którym było ono przemieszczane, ubytek powstający w czasie przemieszczania piwa rozlicza się, obejmując także ubytek powstający w czasie przyjęcia piwa w zbiorniku odbiorcy.

§ 4. 1. Ubytki wyrobów akcyzowych:

- 1) win ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi, moszczu gronowego innego niż ten objęty pozycją CN 2009, objętych pozycją CN 2204,
- 2) wermutu i pozostałych win ze świeżych winogron aromatyzowanych roślinami lub substancjami aromatycznymi, objętych pozycją CN 2205,
- 3) pozostałych napojów fermentowanych (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanek napojów fermentowanych oraz mieszanek napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienionych ani niewłączonych, objętych pozycją CN 2206 00

– zwanych dalej „wyrobami winiarskimi”, powstające w czasie ich przyjęcia do magazynu, magazynowania oraz wydania z magazynu rozlicza się za okresy kwartalne.

2. Ubytki wyrobów winiarskich powstające w czasie ich przemieszczania rozlicza się oddzielnie dla każdej przesyłki.

3. W przypadku gdy podczas przyjęcia do magazynu przesyłki wyrobów winiarskich nie można ustalić ich ilości w naczyniu służącym do transportu, w którym były one przemieszczane, ubytek powstający w czasie przemieszczania wyrobów winiarskich rozlicza się, obejmując także ubytek powstający w czasie przyjęcia wyrobów winiarskich w zbiorniku odbiorcy.

§ 5. 1. Ubytki wyrobów akcyzowych:

- 1) olejów lekkich i preparatów oznaczonych kodami CN od 2710 12 11 do 2710 12 90 oraz bez względu na kod CN ich mieszanin z biokomponentami określonymi w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1155, 1123, 1210 i 1527), zwanymi dalej „biokomponentami”,
- 2) olejów średnich oznaczonych kodami CN od 2710 19 11 do 2710 19 29 oraz bez względu na kod CN ich mieszanin z biokomponentami,
- 3) olejów ciężkich oznaczonych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 68 oraz bez względu na kod CN ich mieszanin z biokomponentami,
- 4) niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zwanej dalej „ustawą”, opodatkowanych stawką podatku akcyzowego inną niż stawka zerowa,
- 5) określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie,
- 6) monoalkilowych estrów kwasów tłuszczowych, zawierających 96,5% lub więcej masy estrów (FAMAE) oznaczonych kodem CN 3826 00 10

– powstające w czasie ich przyjęcia do magazynu, magazynowania, przeładunku w składzie podatkowym oraz wydania z magazynu rozlicza się narastająco za okresy roczne.

2. Ubytki wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, zwanych dalej „paliwami ciekłymi”, powstające w czasie ich przemieszczania rurociągiem przesyłowym dalekosiężnym rozlicza się narastająco za okresy roczne, łącznie dla wszystkich wysłanych w tym okresie paliw ciekłych, uwzględniając sumę stwierdzonych nadwyżek, bez względu na odbiorcę i rodzaj paliwa ciekłego.

§ 6. Ubytki wyrobów węglowych wyraża się w kilogramach i rozlicza się oddzielnie dla każdej pozycji CN.

§ 7. 1. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie magazynowania:

- 1) cygar, cygaretek i papierosów, w opakowaniach jednostkowych, w wysokości nie większej niż 0,002% ilości wydanej z magazynu;
- 2) tytoniu do palenia, określonego w art. 98 ust. 5 ustawy, w opakowaniach jednostkowych, w wysokości nie większej niż 0,005% masy wydanej z magazynu.

2. Rozliczenia ubytków wyrobów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się za okresy kwartalne.

§ 8. 1. Podstawą ustalania przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego wysokości norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych jest:

- 1) wysokość rzeczywistych ubytków wyrobów akcyzowych lub rzeczywistego zużycia wyrobów akcyzowych w ostatnim okresie obrachunkowym lub
- 2) badanie rzeczywistych ubytków wyrobów akcyzowych lub rzeczywistego zużycia wyrobów akcyzowych, lub
- 3) ocena zaawansowania technologicznego stosowanych urządzeń i technologii.

2. Badania wysokości ubytków wyrobów akcyzowych dokonuje się w przypadkach przekazania do eksploatacji nowego (lub po remoncie) działu produkcyjnego, wprowadzenia zmian technicznych lub technologicznych, które mogą mieć wpływ na wysokość ubytków, lub rozpoczęcia produkcji nowego wyrobu.

§ 9. Jeżeli ubytek wyrobów akcyzowych powstał w wyniku popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu lub wynika z zawinionego działania lub zaniechania podatnika, a ustalenie wielkości tego ubytku nie jest możliwe, wysokość ubytku wyrobu akcyzowego ustala się w drodze oszacowania.

§ 10. W przypadku rozpoczęcia przez podatnika działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych, do czasu ustalenia przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych, powstałe ubytki wyrobów akcyzowych rozlicza się w wysokości równej rzeczywistym stratom wyrobów akcyzowych, nie dłużej jednak niż przez okres sześciu miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęto produkcję, magazynowanie, przerób, zużycie lub przemieszczanie.

§ 11. Do rozliczenia ubytków wyrobów akcyzowych, których okres rozliczeniowy rozpoczął się i nie zakończył przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 września 2019 r.³⁾

Minister Finansów: *wz. M. Morawiecki*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków i dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 445), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz ustawy – Prawo celne (Dz. U. poz. 1697 i 2511 oraz z 2019 r. poz. 1520).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 19 września 2019 r. (poz. 1791)

MAKSYMALNE NORMY DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW ALKOHOLU ETYLOWEGO

I. 1. Przy rektyfikowaniu alkoholu etylowego surowego oraz innego alkoholu etylowego nieoczyszczonego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego, określone procentowo od ilości alkoholu etylowego wprowadzonego do aparatu destylacyjnego, wynoszą:

- 1) dla aparatów o działaniu okresowym:
 - a) przy wydajności do 7000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100% vol. na dobę 0,75%;
 - b) przy wydajności ponad 7000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100% vol. na dobę 0,65%;
- 2) dla aparatów o działaniu ciągłym:
 - a) przy wydajności do 10 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100% vol. na dobę 0,63%;
 - b) przy wydajności od 10 000 dm³ do 25 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100% vol. na dobę 0,53%;
 - c) przy wydajności powyżej 25 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100% vol. na dobę 0,49%;
- 3) dla aparatów pracujących w procesie doświadczalnym normy ubytków, o których mowa w pkt 1 i 2, podwyższa się o 1,0 pkt.

2. Przy dodatkowym oczyszczaniu alkoholu etylowego rektyfikowanego wysokość ubytków, o których mowa w ust. 1, zmniejsza się o 0,25 pkt.

3. Wydajność dobową dla poszczególnych gatunków rektyfikatów ustala się w oparciu o średnią godzinową wydajność pomnożoną przez 24.

4. Przy odwadnianiu alkoholu etylowego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego wynoszą 0,75% ilości alkoholu etylowego wprowadzonego do aparatu destylacyjnego, z tym że w przypadku stosowania metody sit molekularnych dopuszczalne ubytki wynoszą 1,0% ilości alkoholu etylowego wprowadzonego do urządzeń odwadniających.

5. Do ubytków przy rektyfikacji i odwadnianiu alkoholu etylowego zalicza się również ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych i przy pobieraniu prób z klosza alkoholu etylowego, związane z badaniem przebiegu tych procesów.

II. 1. Przy produkcji napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego, określone w przeliczeniu na alkohol etylowy 100% vol., zawarty w przekazanych do magazynu gotowych wyrobach, wynoszą:

- 1) dla wódek, z wyłączeniem wymienionych w pkt 2 1,7%;
- 2) dla wódek smakowych i ziołowych 2,3%;
- 3) dla okowit (wódek naturalnych) zbożowych 2,3%;
- 4) dla okowit (wódek naturalnych) pozostałych 2,6%;
- 5) dla brandy (weinbrand), brandy zbożowej, rumu i whisky (whiskey) 2,6%;
- 6) dla napojów spirytusowych jałowcowych, kminkowych, anyżowych i gorzkich (bitter) 2,6%;
- 7) dla napojów spirytusowych owocowych 3,3%;
- 8) dla likierów, z wyłączeniem wymienionych w pkt 10 i 11 3,6%;
- 9) dla kremów 4,3%;
- 10) dla likierów z dodatkiem jajka 4,8%;
- 11) dla likieru jajecznego (advocaat, avocat lub advokat) i likieru z dodatkiem przetworów mlecznych 5,8%;
- 12) dla spirytusu butelkowanego 2,0%.

2. Dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego, o których mowa w ust. 1, obejmują straty powstałe w cyklu produkcyjnym, niezależnie od ilości oddziałów produkcyjnych i ich lokalizacji, z wyłączeniem ubytków powstałych w czasie magazynowania (leżakowania) i wydawania półproduktów oraz maderyzacji alkoholu etylowego surowego.

3. Do ubytków alkoholu etylowego w cyklu produkcyjnym zalicza się również:

- 1) ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych związane z badaniem przebiegu procesu produkcji;
- 2) ubytki związane z likwidacją nienaprawialnych braków napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego.

4. W przypadku niezakończonych cyklu produkcji napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego ustala się niżej wymieniony podział norm dopuszczalnych ubytków, o których mowa w ust. 1, przy czym dopuszczalne ubytki powstające w czasie sporządzania zestawu są ustalane od ilości alkoholu etylowego zawartego w przekazanym (sprzedanym) wyrobie, a dopuszczalne ubytki powstające w trakcie rozlewu – od ilości alkoholu etylowego zawartego w gotowych wyrobach przekazanych do magazynu:

Poz.	Napoje spirytusowe	Sporządzenie zestawu w %	Rozlanie zestawu w %
1	wódki, z wyłączeniem wymienionych w poz. 2	0,5	1,2
2	wódki smakowe i ziołowe	1,0	1,3
3	okowity (wódki naturalne) zbożowe	1,0	1,3
4	okowity (wódki naturalne) pozostałe	1,0	1,6
5	brandy (weinbrand), brandy zbożowa, rum i whisky (whiskey)	1,0	1,6
6	napoje spirytusowe jałowcowe, kminkowe, anyżowe i gorzkie (bitter)	1,0	1,6
7	napoje spirytusowe owocowe	1,5	1,8
8	likieri, z wyłączeniem wymienionych w poz. 10 i 11	1,8	1,8
9	kremy	1,75	2,55
10	likieri z dodatkiem jajka	2,0	2,8
11	likier jajeczny (advocaat, avocad lub advokat) i likier z dodatkiem przetworów mlecznych	2,5	3,3
12	spirytus butelkowany	0,5	1,5

III. 1. Przy maderyzacji alkoholu etylowego surowego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego ustala się na każdy dzień maderyzacji, od objętości pobranego alkoholu etylowego 100% vol. w wysokości:

- 1) w naczyniach metalowych 0,09%;
- 2) w naczyniach kamionkowych 0,075%.

2. Okres trwania maderyzacji przyjęty do obliczania ubytków wynosi dla alkoholu etylowego surowego nie więcej niż:

- 1) zbożowego 12 tygodni;
- 2) owocowego 16 tygodni.

3. Dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego powstałe przy maderyzacji rozlicza się łącznie z ubytkami określonymi w części II w ust. 1.

IV. 1. Naturalne ubytki powstające w czasie magazynowania alkoholu etylowego, liczone w stosunku do objętości alkoholu etylowego 100% vol., nie mogą przekroczyć:

- 1) w czasie przechowywania – 0,0007% od sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego; podstawą obliczenia tej sumy są dzienne stany alkoholu etylowego wykazywane w ewidencji magazynowej;
- 2) przy przyjęciu alkoholu etylowego do magazynu:
 - a) jeżeli przyjęcia dokonano sposobem wagowym – 0,05% od ilości określonej w dokumencie sprawdzenia i przyjęcia, przeliczonej w oparciu o urzędowe tabele alkoholometryczne na jednostki objętościowe; nie dotyczy to przyjęcia przy zastosowaniu wagi zbiornikowej,
 - b) jeżeli przyjęcia dokonano sposobem objętościowym – 0,10% ilości ustalonej w cysternie, w której dostarczono alkohol etylowy,
 - c) w przypadku przewodowego przemieszczenia alkoholu etylowego wewnątrz jednostki gospodarczej – 0,025% od ilości przyjętej ustalonej w dziale przyjmującym alkohol etylowy;

3) przy wydawaniu alkoholu etylowego z magazynu:

- a) 0,09% od ilości wydanej,
- b) w przypadku przewodowego przemieszczenia alkoholu etylowego wewnątrz jednostki gospodarczej – 0,025% od ilości wydanej, ustalonej w dziale odbierającym alkohol etylowy.

2. Rozliczenia ubytków w magazynie alkoholu etylowego dokonuje się, porównując rzeczywisty ubytek wszystkich magazynowanych rodzajów alkoholu etylowego nieskażonego z sumą ubytków, wyliczoną na podstawie norm ustalonych w ust. 1.

3. Przy magazynowaniu alkoholu etylowego skażonego stosuje się normy ubytków w wysokości ustalonej w ust. 1, liczone w stosunku do masy tego alkoholu etylowego, oddzielnie dla każdego alkoholu etylowego skażonego określonym skażalnikiem.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do gorzelnii rolniczych, w których magazynowanie alkoholu etylowego odbywa się w systemie magazynu zamkniętego.

V. 1. Przy magazynowaniu półproduktów zawierających alkohol etylowy (nalewów, soków owocowych konserwowanych alkoholem etylowym, alkoholu etylowego owocowego lub zestawów napojów spirytusowych, o których mowa w części II ust. 1 pkt 2–11) normy ubytków, liczone procentowo od sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego zawartego w półproduktach, wynoszą:

- 1) dla półproduktów o mocy do 25% vol. przechowywanych w naczyniach drewnianych – 0,005%, a w naczyniach metalowych lub innych – 0,0025%;
- 2) dla półproduktów o mocy powyżej 25% vol. przechowywanych w naczyniach drewnianych i kamionkowych o pojemności do 600 litrów – 0,0115%, a w naczyniach drewnianych i kamionkowych o pojemności ponad 600 litrów – 0,01%;
- 3) dla półproduktów o mocy powyżej 25% vol. przechowywanych w naczyniach metalowych – 0,0018%.

2. Przy leżakowaniu alkoholu etylowego owocowego, winnego, zbożowego lub specjalnego, normy ubytków alkoholu etylowego, liczone procentowo od sumy dziennych pozostałości, wynoszą:

- 1) w naczyniach drewnianych o pojemności do 600 litrów 0,0115%;
- 2) w naczyniach o pojemności ponad 600 litrów:
 - a) drewnianych 0,01%,
 - b) metalowych 0,0018%;
- 3) przy leżakowaniu whisky 0,03%.

3. Podstawą obliczenia sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego zawartego w półproduktach, o których mowa w ust. 1 i 2, są ichienne stany wykazywane w ewidencji magazynowej.

4. Przy wydawaniu z naczyń produkcyjnych półproduktów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się normy ubytków naturalnych, liczone w stosunku do wydanej ilości tych półproduktów w wysokości:

- 1) dla nalewów na owoce świeże 10,0%;
- 2) dla nalewów na owoce suszone 9,0%;
- 3) dla soków owocowych konserwowanych alkoholem etylowym (morsów) o mocy do 25% vol. 4,0%;
- 4) dla soków owocowych konserwowanych alkoholem etylowym (morsów) o mocy od 25% do 70% vol. 4,5%;
- 5) dla alkoholu etylowego owocowego i destylatów 3,0%.

5. W magazynach półproduktów napojów spirytusowych, o których mowa w części II ust. 1 pkt 2–11, ogólny ubytek magazynowy alkoholu etylowego zawartego we wszelkiego rodzaju półproduktach porównuje się z sumą dopuszczalnych ubytków alkoholu etylowego zawartego w tych półproduktach. Wyniki obrachunków przeprowadzonych w magazynach półproduktów nie mogą być kompensowane wynikami obrachunków przeprowadzonych w magazynach alkoholu etylowego lub w działach produkcyjnych, z wyjątkiem przypadku magazynowania (przechowywania) półproduktów w pomieszczeniach działów produkcyjnych napojów spirytusowych.

VI. Ubytki alkoholu etylowego powstałe przy oddzielaniu osadów z półproduktów (opróżnienie naczyń) oraz w wyniku obróbki nowych naczyń drewnianych (ługowanie), a także przy płukaniu naczyń służących do transportu, jeżeli zostały ustalone w obecności uprawnionego na podstawie odrębnych przepisów pracownika organu podatkowego, uznaje się za dozwolone i rozlicza oddzielnie.

VII. 1. Przy magazynowaniu napojów spirytusowych i spirytusu w opakowaniach jednostkowych normy ubytków naturalnych alkoholu etylowego, liczone procentowo od objętości alkoholu etylowego 100% vol. zawartego w wyrobach gotowych wydanych z magazynu, ustala się w wysokości nie wyższej niż:

- 1) 0,07% – w przypadku opakowań szklanych;
- 2) 0,035% – w przypadku innych opakowań.

2. Rozliczenia ubytków alkoholu etylowego magazynowanego w opakowaniach jednostkowych dokonuje się za okresy kwartalne.

VIII. Ubytki alkoholu etylowego, których normy ustalono w częściach I–V, rozlicza się narastająco za okresy roczne.

IX. 1. Przy przewozie alkoholu etylowego, napojów spirytusowych lub ich półproduktów naturalny ubytek liczony w stosunku do wysłanej objętości alkoholu etylowego 100% vol. nie może przekroczyć:

- 1) w cysternach samochodowych 0,10%;
- 2) w cysternach kolejowych 0,01% za każdy dzień przewozu;
- 3) w innych naczyniach służących do transportu 0,04% za każdy dzień przewozu, przy czym dzień wysłania i dzień przyjęcia przesyłki liczy się jako jeden dzień przewozu.

2. W przypadku przelewu wyrobów, o których mowa w ust. 1, do innych naczyń podczas przewozu naturalny ubytek nie może przekroczyć 0,15% ilości przelanej, przy czym pierwszy i ostatni dzień przewozu tych wyrobów w tych samych naczyniach służących do transportu liczy się jako jeden dzień.

3. Normy dozwolonych ubytków ustalone w ust. 1 powiększa się o:

- 1) 0,09 pkt – gdy pomiar był dokonany w zbiorniku dostawcy;
- 2) 0,25 pkt – gdy pomiar był dokonany w zbiorniku odbiorcy, a wyrób dostarczono w cysternie;
- 3) 0,35 pkt – gdy pomiar był dokonany w zbiorniku odbiorcy, a wyrób dostarczono w innych niż cysterna naczyniach służących do transportu.

4. Ubytki alkoholu etylowego, napojów spirytusowych lub ich półproduktów, których normy ustalono w ust. 1–3, rozlicza się narastająco za okresy kwartalne, łącznie dla wszystkich przesyłek wysłanych w tym okresie do tego samego odbiorcy, uwzględniając sumę stwierdzonych nadwyżek oddzielnie dla poszczególnych wyrobów skażonych i nieskażonych.

5. Naturalny ubytek powstający w czasie przewozu napojów spirytusowych i spirytusu w opakowaniach jednostkowych, liczony procentowo od objętości alkoholu etylowego 100% vol., nie może przekroczyć:

- 1) 0,04% – w przypadku opakowań szklanych;
- 2) 0,02% – w przypadku innych opakowań.